

La informació influent està escrita mesos abans de publicar-se, a voltes anys. També alguns assassinats. Com els discursos nadalencs del Borbó. Així tot és més fàcil. Per això, els periòdics ara canvien directors, [acomiaten](#) periodistes més alegrement i renoven les seues càmars frigorífiques, gairebé industrials, com les funeràries. Notícies fresques, com el [lluç](#) sudafricà. Cal, per exemple, tindre a mà cadàvers modèlics i congelats com el de [Miguel Ángel Blanco](#), i ben documentada la cerimoniosa vetlla de l'occit. La [mani de Patxi](#) és canònicament més rellevant que, posem per cas, la [mani d'Azuvi](#). Un policia assassinat per ETA és d'una transcendència hipnòtica intangiblement superior a la de 200 famílies d'Azuvi arruïnades a colp d'ERO. I dic Azuvi com dic [vagues](#) del metall a Pontevedra o l'ERO monumental dels [12.000 flexibilitzats](#) a l'Arcelor Mittal. Però això, és clar, no porta l'etiqueta de «terrorisme». Per als amos de l'agenda política i de les senils rotatives, un atemptat d'ETA és, temporalment si més no, el subterfugi ideal per a l'escenificació de la més fingida hiperestèsia, una sensiblera vaselina mediàtica que, ni que siga per uns dies, ens ha de fer oblidar tants braços diàriament allunyats del seu propi cos. Disposats a donar per imparables i normals les mutilacions dels patrons, ja podem encomanar-nos tota la setmana als sacrosants [eslògans](#) contra ETA: «*ETA está más débil que nunca, aunque...*». *Aunque*. Espereu un moment, abans de seguir condemnaré contundentment l'atemptat, que després els més profilàctics s'afanyaran a acusar-me de qualsevol cosa. Se'm dirà, molt raonablement, que són fets incomparables les accions de violència terrorista i els procediments legalment establerts per a empobriment de la classe obrera. I tant! Però una cosa són els fets, purs com el no-res, i una altra ben diferent la neuròtica propagació dels fets, volgudament distorsionada i perfectament comparable. No hi ha ni un sol bri d'innocència en els santificats valors notícia. I no cal alçar-se de la butaca per confirmar-ho: si has vist, deu vegades, [com Obama mata una mosca](#) en un plató, també ho ha vist la resta del planeta; però si has vist, una sola vegada, com mil [mosques maten un xiquet](#) famolenc, segurament no estàs assegut en una butaca.